

نظر بابت دعای بعضی از دوستان با همیعلیه شریف بردند و چند روز در اینجا اقامت فرمود ولی
 با وجود آنکه رطوبت هوای همیعلیه کمتر بود شدت تب بیشتر شد آن بود که وجود مبارک غم مسافر
 بر لبه اسکندریه فرمودند زیرا آب هوای رمله بخت صحت مبارک موافق بود اما اشتیاق
 تعلق قلب نورمشاغلی امریه بدرجته بود که تا صین حرکت از همیعلیه با آنکه از حواریت تپه مبارک
 افروخته بود و از مشاهد انجالت دلهای دوستان سوخته باز بان شدت کسالت مشغول
 ملاحظه اوراق و عرائض قبا بودند و آخر عریضه مفصلی بنظر مبارک رسید که چون تمام آنرا خواندند
 فرمودند به بنیید که ورق باین بزرگی را بخطر ریزه سسپا کردند و من با اینجالت خوانده ام می بینم
 از اول تا آخر یک مطلبی ارد تحریر و انشا باید محض ادای مطالب اظهار مقاصد باشد نه صرف
 تعارفات و ترتیب عبارات و چون رمله اسکندریه نیز اول قدم اظهار مزین و مفتخر آمد ابتدا در
 هفته در بوتل و بکتور با اقامت فرمودند و بعد حساب لام نزدیک محطه مظلوم پاشا دو خانه بکریا
 گرفتند یکی مخصوص منزل مبارک که در اینجا اغلب اوقات قبا و سایر نفوس محترمه حضار و شرف
 میشدند و دیگری بجهت خدام آستان و مسافران که از اطراف مخصوص شرف باحت نور علی
 میآمدند و اکثر روزها در ایوان جلوان منزل بیکل اقدس بجای مشتاق در و شاق بر
 آفاق بنهتاسر و در جان و دل فائز و بیض ابدی نائل میشدند و اما صحت بیکل کرم روز بروز بهتر
 بود علی بخصوص پس از چند هفته که بهی ثمره سدره نهی حضرت ورقه بعلیار با ورقه مبارک
 حضرت ضیا فغانم (همسیره و سببیه مبارک) روحی لحدی همما الفداء از ارض مقدسه وارد و موطلب
 خدمات حضور و لوازم صحت و سرور طلعت مجبو بودند و دیگر از اول ورود وجود اقدس همیشه بنفس

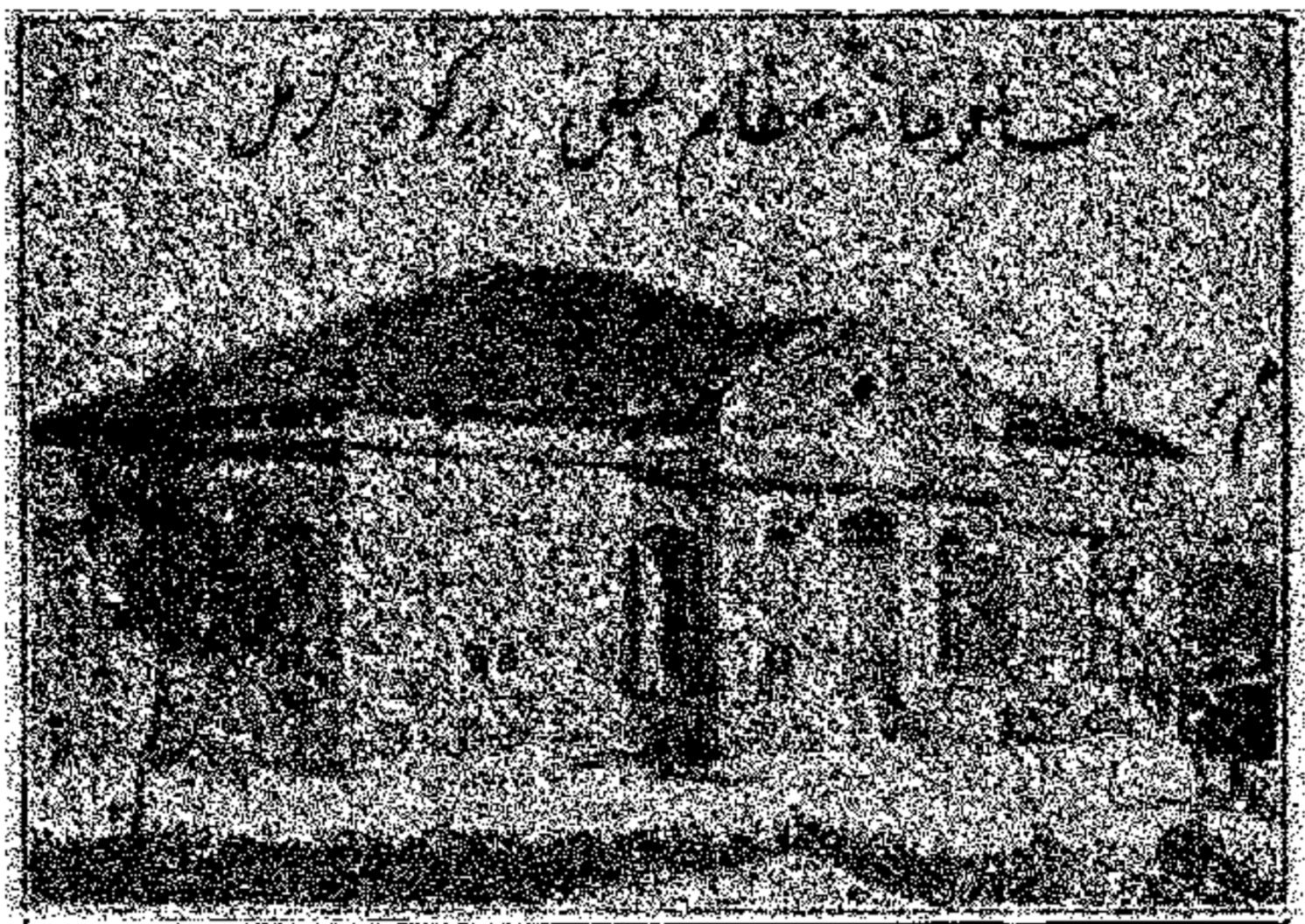
مبارک در حصول صحت حضرت ابوفضال سحر و رسیدگی و امر بر حوض بلبلیب حلق و معالجه می فرمودند
 و مخصوصاً خانه خوش منظر و هوایی را نزدیک منزل مبارک برای ایشان اجاره نمودند که از سکنند
 بر طه آمده در جوار رعایت مادی و امان جتند و هر روز و هفته و ماه شدت ضعف و کسالتشان
 روی بخت و بهبودی می نمود تا دوسه هفته قبل از مسافرت به کل اقدس بارض مقدس حسب لاذن اجازه
 مبارک بمصر تشریف بردند و دیگر تشریف حاصل نمودند تا بلکوت عتت صعوه فرمودند و اهل بجا
 در بلاد شرق و غرب محافل تعزیت بر پا نمودند زیرا ملگرافا خبر صعودشان از ساحت اقدس
 با حجابی اطراف صادر و از هر مملکت ملگرافات و عوائض تسلیت بآستان مقدس تقدیم می نمودند و
 پیمان در هر محل و محفلی بذكر رزیه صعود و بیان علم و ثبوتشان بر عهد الله و استقامت
 و تقدیرشان در امر الله ناطق که آن جان پاک همیشه در خدمات فریبین و در مقدمات معین
 سعی اهتمام عظیم داشتند و در جمیع شئون فدائی کلمه الله بودند -

باری مدت پنجاه اقامت مبارک در رطه سکندریه علاوہ از مسافرتی تنها که از بلاد
 شرق و غرب بشرف لقا فائز میشدند جمعی از سوا همین امریک و اروپ و مصلین کلیه بیروت بعضی
 از سبوتان مجلس پارلمان اسلامبول و بزرگان مصر حتی حضرت فدیو مکر درک محفل لقا و شفا نه
 از فیوضات ملکوت ابھی نموده ناطق بشکر و ثنای من طاف حوله الاسما بودند و جمیع آن نفوس
 مبارک که مورد عنایت و منظور نظر فضل و کرم گردیدند انما غنونا الهالی بر مصر حیدان استعداد و نظافتی
 نداشتند چنانچه در انخصوص بیانی در حکایت سفر مبارک بطنطا و منصوره که در اول سفر مبارک
 بامریکا در کشتی میفرمودند در سبله اول مرقوم شد و از جمله حکایاتی که مکرر در باره الهالی بر مصر از

از سان مبارک شنید شد این بود که وقتی در یکی از مجالس قلمی که در آنجا بودم شخصی از وطن خجستان
 بتائیس و حمایت وطن خود برخاسته منظوماتی خواند و بیانی که با نهایت افتخار مکرر ادا نمود پس از
 سایر نطقا سبب آن حضار شد این بود که سخن آنکه بنا الا اهراماً، معنی ما ائمتی هستیم که از علو همت ما
 مثل اهرامی بنا گردیده بشخص پاشائی که نزدیک برنشسته بود گفتم عجباً مسلمین بر مصر قبضی نینند که بنا بر
 اهرام دمقبره فرعون افتخار میکنند و باین افتخار میجویند ترویج حبت وطن نمایند اگر این بنا بر افتخار
 باشد باید قوم فرعون فخر کند نه اهل اسلام زیرا اهرام را فرعون بنا کرد و علاوه بر این آن بنا بر ظلم
 ساخته شد پانزده سال هر روزی شانزده هزار نفر عایای بیچاره را مشغول کار نموده با هزارها
 زحمت و مشقت این اهرام را ساختند تا فرعون جسد خود را در آنجا مخفی کند نیست مگر افتخار این خلق
 به بنیاد مردم بچه چیزها افتخار نمایند این بیان حال عموم علی مخصوص متعصبین مسلمین بر مصر بود اما از
 نفوس جلیده آنحدود قلب اطهر بسیار مسرور و راضی بود و اول شخص محترمی که از فضلا و بزرگان مصر
 شرف حصه مبارک شرف و از مشاهده جمال و کمال طلعت محبوب منجذب و مفتون گردید مرحوم شیخ
 علی یوسف مدیر جریده «المؤید»، بود که چون در سفر اول در کف فیض نقای انور نموده چنان منتقلب شد
 که قلم و لسان را بزرگ و شنای مولی الوری زینت و افتخار ابدی داد با آنکه بجهانی نبود بلکه قبل از
 شرف مخالف بود با وجود این اول مقاله ای که آن شخص شهر نوشت در جریده خود طبع و نشر نمود این
 (فی المؤید عدد ۶۱۹۳ یوم الأحد ۱۶ اکتوبر سنه ۱۲۹۱) وصل الی ثغور الاسکندریه حضرته لعالم
 المحتبه میرزا عباس افندی کبیر البهائیه فی عکابل مرجبانی لعالم جمع و قد نزل اولاً فی نزل فیکتوریا
 بالزل بضعه ایام ثم تخذله منزلاً بالقرب من شمس (صفر) و هو شیخ عالم و قور متضلع من علوم

بشریه و محیط تاریخ اسلام و نقلیات و مذہبہ مبلغ اربعین من عمر او ازید علی ذلک و مع کونه تنخذ
 عکاماً مقالاً فان له اتباعاً بعدون ہللا میں فی سہلاد افرس و ہندو فی اور و با و ہریکا و سابعہ سحر
 الی حد العبادۃ و التعمیر حتی اشیاء عنہ خصوصاً ما اشاعوا و لکن کل من جلس بسیرہ ری رجلاً عظیم الاطلاع حلو
 احدث جدا بالنفس الارواح میل بکلیۃ الی مذہب (وحدۃ الانسان) و ہونہ ذہب لہبایہ نقابین
 (وحدۃ الوجود) فی الاعتقاد الدینی تدور تعالیہ ارشاداتہ حول محور زوالہ فروق لتعصب الذہن للجنس
 اولوطن او لمرق من مرفق بحیاء الدنیویۃ جلسنا الیہ قرین فاذا ذکرنا بحمدہ و آرائہ سیر لمہر حرم لہب
 جمال الدین الأفغانی فی حاطہ بالمواضع التي تکلم فیہا و فی جاذبہ نفسیۃ تھذیبہ الا ان ہذا قسم علماء و ہن کمنفہ
 لحدیث مخاطبہ و یرسم منہم کثر مما یرسم لہب جمال الدین الی آخر ازین فصل نفوس ہنہ در مقالات کثیرہ بروج و سنا
 جمال بمیال پر ختمند و از بدہت سفر مبارک صیت کمال سطوت جلال مطلع بشاق جمال بھی چنان سترند
 بلاد و نافذ در قلوب عباد گردید کہ حتی معاندان ساحت فضل و جان بانحایت خضوع و سحر و شرف حاصل نمودند
 از جملہ معاندین این ہر میرزا محمدی ایرانی در مصر بود کہ در ایام سہبدا و قبل از انقلاب امیر ایران عثمانی مخض
 رد ام و تحریک فساد باب الا بوابہ نوشتہ بود و زرتیون مصر کر در محضر طہر با کمال تعظیم و خضوع نشین
 حاصل نمود ہر چند بانفاق بود و در ساختن مبارک منویات ضمیرش معلوم مشہو معذکات نزد جذبہ جمال بان
 و قدرت نطق و بیان شدت عفو و جان طاعتیان باندہ عبد ذیل شاہد می شد و از جملہ مطالب عجیبی کہ در تحریر
 و تقریر او دیدہ و شنیدہ شد و یکی از دلائل نفوذ و اقتدار این امر عظیم است اینکہ در کتاب باب الا بوابہ شخص سہبدا
 ظہور فساد و فتنہ و تحریک سلطان عثمانی بر قلع و قمع بظاہر عین آیات و کلمات حضرت سبحان عز ذکرہ را در بارہ
 ظلم و سہبدا و خیر انقلاب امیر و بیجان مخالفت جمہور در مملکت سلطان مذکور تحریر و سبوح کردہ و بین مسلمانان

مخصوص عامیان استبداد منتشر نمود بود همچنین خبر انقلاب بل برلین و جنگ شامی نهر رین و مغلوبی آلمان
در آن کتاب ترجمه و طبع کرده و تفسیری که بر این آیات و وعده تسلیم اعمی با مضمرات فتنه انگیز دیگری که در آن
کتاب ساج بنایخ این امر نوشته بود و میدیدند یقین نمود که جمیع مسلمانان علی مخصوص سلطان عبد الحمید خان
بنیان این امر را بکلی ویران خواهند نمود ولی پس از انتشار آن کتاب چیزی نگذشت که ورق برگشت
و وضع ایران و عثمانی تغییر کرد و هم استبداد بشرطه تبدیل شد مرکز امر الله و بیکل اقدس مولی لوری از جن
عکا آزاد گردید آنگاه ظهور و عود و مصداق آن آیات بینات ظاهر شد لذا تحریرات مؤلف مذکور نتیجه
بعکس شنید علی مخصوص در باره برلین و آلمان زیر مقصود سخن بیجان قیام استبدان محمود و انحلال آلبانیان
بود لکن بد قدرت آن را سبب ذکله الله و عزت امر الله نمود و دلیل بر عاطه علمیه و قدرت علیه مشرق
فیوضات ربانیه ساخت بد رجعتی که حتی خود مؤلف باب ابواب بارها در مصر با حجاب گفت که من هست
بزرگی باین امر که دم چه که اصل عبارات و آیات کتاب قدس و الواح ملک را قبل از ظهور مصداق منتشر و
آفاق نمودم... باری مثال این وقایع و مسائل بسیار در تاریخ این امر مبارک هست که بهره کید مخفین
مزید نصرت و تائید امر مبین گشته و ظلم و تعدی اعدا بیشتر سبب علاندا و انتشار کله الله گردید و اعظم
از کل قضیه سخن حضرت صاحب الشا در قلعه عکاست که دو دولت مستبد ایران و عثمانی آخو بدله ویرانی این
بنیان یزدانی رفی و صبر جمال اعلی در زندان عکا دستند اما بواسطه این نغمی و زندان و بجز در وقت این
اراضی مقدسه بقدم مولی ابرتیه شارات کتب البتیه کامل شد و وعده های مظاہر رحمانیه در خصوص ظهور
موعود و مکلم طور در این وادی مقدس ظاهر مشهور گشت چند آنکه امم مختلفه ای که ظهور حق را درین اماکن بینه
منظر و متوقع بودند بشرق آیات بت بینات توجه نمودند و بهیبت الله هندی گشته و از شجره مبارکه نار
نشان

Abdul Baha's Guest House in Mount Carmel

Abdul Baha's Carraige during His imprisonment in Acca

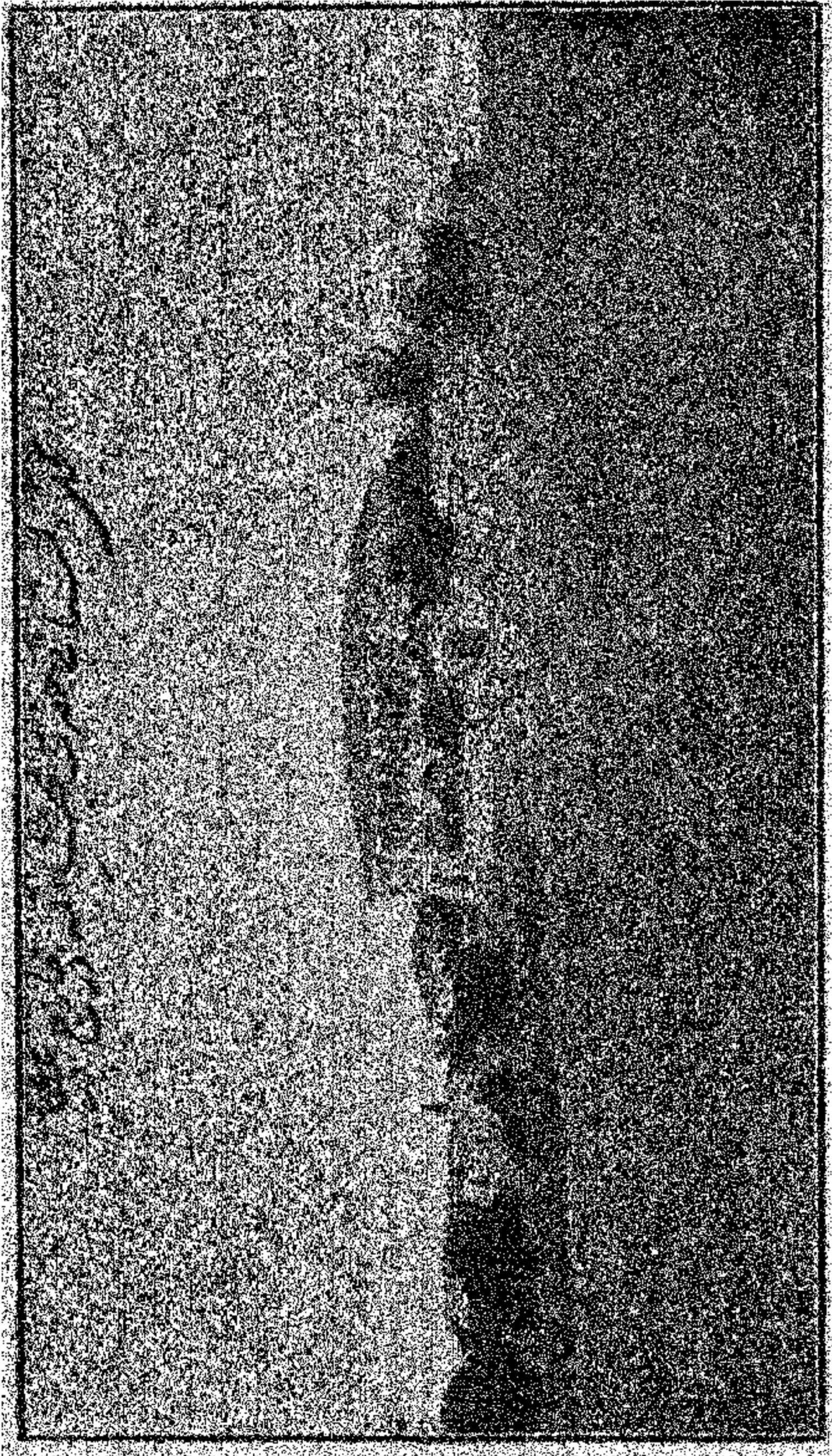
ابو قده مشاهد کردند و همه آيات بجاات ظاهر نشد مگر بوسيله ظلم عدل و اين چنانه عشق و محبت بچوشت بايد بجز بجز
 و شدت بلاي نبي سبل شهنش آن بود که جمال قدمش ذکره و ثنانه بعد از نزول و در دین عظیم امیر را بملوک عالم ابلغ
 فرمودند و جمع الملک را بطهور بشارت انبیا و مصداق و عود اولیاد عودت لالت نمودند از جمله این بیان
 قبل از ورود و بجا خطایب ناصر الدین شاهر سلم علی نزل قد جعل شهید بلا غاویه طهده الله سکره الخضره فبانه لمصبا
 اذی به شمرقت الارض و السماء و همچنین پس از خبر صیص و منجی عکامی فرمایند سونف بفتح الله لمه دینه با بار تا جا
 پوشید بدخلون تبا نفع افواج الی آخر بیان الاعلی
 فتمی در کوه مقدس کل بعد از مراد
 از سفر امریکا وارد و پا حضرت عبد الجبار در مسافر خانه مقام علی عباس بودند در مسجدیکه از در مسالون نظر مبارک
 را بر و ان اندخته شهر عکا و ارضی اطراف ملاحظه مینمودند میفرمودند که خیلی عجیب است این امر از کجا بود و کجا بود
 شیراز کجا طهران کجا بغداد کجا و مسی کجا عکا و حیفا کجا این تقایع واقع نشد گر آنکه بشارتی که در کتب معتده
 انبیا خبر داده اند تحقق باید نقش خدا غریب است سالهای دراز امر را گردید تا آنجا که تا آنجا که تا آنجا که تا آنجا که
 بجهتیکه نبوت اکامل نماید لا بد خدا شاهرانی را که بوسط انبیا خبر داده است ظاهر و آشکاره مینماید نمیکند در
 عرفی از میان برود نهی ایام اقامت طهران در یکی از مجالس بهائیان کلیمی روزی شخصی از شخصین یکی از
 ملاقات شد که بهائیان اورا بطول غیر عظیم دلالت می نمودند و او بسبب بحث و جدل میکرد تا آنکه بشارت کتب
 انبیا را در باره ظهور موعود در ارضی معتده برای او خوانند و منشی خواهر کل اقدس ایی در آن بقعه نشاند که
 مصداق و عود الهیه گفتند شخص کور از تبریز برآشت و در جواب بهائیان چنین گفت که حضرت بهاء الله این
 وعده های کتب انبیا را خوانده بود و لحد مسافرت با نحمد و فرمودند تا باین سله خبرانی کتب معتده را بخورد و واضح
 نمایند پس چون تاریخ امر و کیفیت نفعی و سخن بهای قدم را در حکم زد و دست و مستند ایران عثمانی و بهائیان تا به دست
 و نصرت

بجست آن شخص شرح دادند مبهوت و متعجب ماند و بحالت انقلاب و فصاحت افتاد و این حساب توبه و خیال او
گر دید و ظهور کمال اشارات ابصر نماید و قدرت عظیم دلائل حقیقت شود.

و دیگر از جمله تکرافات مهمه آنکه در ایام اقامت مبارک در رده اسکنان صادر شد تکرانی در جواب
جای طهران بود که عرض شتی در خصوص تجارب اعضاء پارلمان ایران باستان نور علی میرسید و جمیع سیدهای
آن می نمودند که هتندان عضویت حاصل نمایند تا بهائیان نیز با تجارب روحی دارند و لکن بکلی اخبار منع فرمودند
و عین تکراف مبارک در جواب ایشان بوسطه جناب میرزا غلام علی دوافر ایشان بود که در اینجا ابی خواهد شد
عضویت پارلمان، و همچنین در خصوص شفا میفرمودند که بعد از انقلاب تا حال کرازی ایران باستان
نفوس تشکیل در اشوری پرداخته اند و نتیجه فی حاصل شده جز آنکه خلال امور و انقلاب نفوس نیز گذشته این
مرتبه هم مثل سابق در این صورت هر قدر جفا از این آشوب در کنار باشند و مشغول خدمت امر الله و شرفی
آسوده ترند انسان باید در هر وقتی اوقات عزیز را صرف نماید که نتیجته فی گردد و خدمتی بحالم آسان
نماید و سبب فی و اتحادت شود نه باعث خلال امور و ترویج غرض نفوس و هم دران اوان من حیای
طهران بوسطه مفسدان تری که درت و خلاف جبری بجائی رسید که بیم هرگونه فتنه و فساد بود و خروج
کار سخت شد غیرت الهی پرده یکی از مفسدین خود پرست هر جانی را دریده اخبار از فساد او آگاه فرمود
و تکراف مبارک خطاب با جناب طهران صد دریافت که دو تمدن، بیوتی است و معاشرت با او جائز
نه بجز در معمول تکراف مبارک نازده فساد سکون و خود جت و دوستان صبح نمیند که نیز از همین
قلاتی که خود را با اسم تمدن مشهور ساخته بترکیب مابین مروج فتنه و توحش است نه شش چون قدش بسیار کوتاه
و قصیر و خلق خویش مانند روش پرآبله و کریم با آنکه همیشه بهیچ مشهور بسو اعمال و خلاق بود و معجزه در میان

بعضی از بیفکران خود را پس خدمت چنان مشهور نمود که اگر در بین جناب شخص نبیا و بافکری هم بود او نیز
 آت زریح اغراض شخصی و تقدم خویش بر بندگان مینمود چون اینگونه عراض که همیشه محل اشجاد و یگانگی بر تنی بود
 و مایه پریشانی و ذلت بر تنی گردیده بیان آمد میدان بدست مثال آن بدخصال افتاد و جناب هم از او
 خاست عاقبت امر غافل شبی روز در اجزای خیال و اثبات صحت بر ای خود ساعی و جاها گرفته تا بیداری ظهور
 عدل مرکز عهد یزدانی بود خدا عالم است عاقبت ضمیم آن قضیه منتهی بچه مذاکراتیم می گشت فی الحقیقه منبر ادا
 آنکه اهل بجا اینگونه وقایع و حکایات را موبو ثبت و ضبط نمایند و همیشه بحیث تذکره و تنبه با یکدیگر یاد کرده
 کنند تا در آینده از این قبیل مهالک محفوظ و مصون مانند دهر خود خواه طالب غلبت و جاهی ریشناسند
 و از هر آشوبی شوری بیزاری جویند باری از بعضی وقایع مؤلمه آن ایام که جز حق نفسی از ان مورخ نخرند
 کماهی آگاه نه در صحت مبارک چنان فتوری حاصل شد که او اخرا قامت مبارک در رمله شبی روز
 طلعت مجبور حتی از خوابی خورد دور بودند و از اطوار نفوس بی آتیه و اما بتلای حوان و آه لهذا
 بجهت تغییر حال و تبدیل آن به هوا چند روزی با بوقیر تشریف بردند ولی در حال مبارک تفاوتی حاصل
 نشد حالت ضعف و تب و بخوابی بر کمنوال بود تا از ارض مقدسه پیش از پیش در اشتیاق نهاد و جهت
 حضرت مولی الوری بیضا و عکانه اولیا بلند گردید و علاوه جمعی از جناب از قبل اهل سراق عزت و
 اهل بیت عصمت و انان و دوستان ارض اقدس شرف در جای مسافرت مبارک نمودند و چونیکه
 از شدت ضعف و بخوابی بیچوجه حالت صحبت نداشتند جمیع مسافرین را مرض نمود فرمودند همین
 هفته حرکت خود را بهم کردند آن بود که با همان حالت ضعف و بخوابی اهل ارض مقدس گردیدند
 روز جمعه ۲۲ محرم ۱۰۲۲ هـ و دهمبر ۱۲۱۲ هـ وقت عصر کنشی مساوی سوره دو بار را

کال ، بقدم اظهر فائز و شرف شد و اول شب رسکند به حرکت نمود صبح پنجم محرم پور رسید و ارد در آنجا
 تا عصر حضرت سید آقایی قاضی احمد آقا حاجی سید جواد سار و دیوان پور رسید از غم و غمش ف لقای نور شرف شد
 اما قزین رکاب مبارک در آن سفر حضرت سید آقایی قاضی میرزا جلال و اما در نخل سلطان شهید آقا و جناب
 میرزا احمد سهراب نهر و شیرین و اینجکه بین چنان فرمودند شب هفتم پور رسید مرکب مبارک حرکت نمود و بعد
 صبح هفتم یافه رسید با آنکه قدری در آنجا دریا منقلب بود و آمد و شد صعب شکل معذکات جناب عبد القادر
 و آقا رحمت الله و علی افندی بجزر و اطلاق خود را در کشتی بجزر اظهر رسانیده دل دید در ابا نوار وصل
 لقا و محفل فضل و عطار روشن و متور سائند و شکر تائیدات ملکوت همی پرداختند و چون در نخل مبارک دریا
 حمل و نقل ممکن نبود لهذا آن روز و شب کشتی در آنجا توقف نمود صبح ۷ محرم ده دهمبر اموکب اقدس از
 یافه حرکت کرد هوا معتدل و دریا آرام مشی خوارم مولی الامام فرارگاه جان و دل هر بقیار و سوال و جواب
 ارض مقدمه از دور نظر طلعت مجبور نامرکب لبر جان و دل بعد از ظهر مقابل کوه مقدس کرمل رسید و آنجا
 مشی دبا و دین مدینه مبارکه عکا و حیفا و ارضی مقدسه اطرافه ملاحظه نمود هر چه مرکب مبارک پیشتر
 میرفت سرور و جهور و بخت و بساط قلبی بیشتر می گشت تبین بشارت و وردی چون ماه خندان تر میگردد
 نامرکب مبارک نزدیک بساط سیرانگاه ملزین رکاب مبارک را امر پیاده شدن نمود و جناب آقا میرزا
 جلال فرمودند و در گدازید نفسی زحمت کشد و بکنار بجزر یاد اهل کشتی باید جمع بجای مسافرن و مجاورین
 در بیت مجتمع و حاضر باشند بعد از ورود و جمع را ملاقات خواهم نمود چون بشارت و رود اموکب اقدس
 بحضرت درقه علیا و حرم اقدس و رفات سد مبارک و افغان و اویای رحمانه رسید با غلظه و شور
 جشن سرور برپا نمودند و در شب با جوگشودند صحن بیت مبارک را فرش کردند و ساعت چهار و پنج و شش

View of Baha 'O'Jlahs (Qassar) Summer Residence, Outside Acca

آرهند و چون جمال بمسال نزول جلال فرمودند اول روم اظهار بیت مبارک در قاصد ره رتبانة
 و ماداشد مونسات ز اهل شرق و غرب بشرف تقاد و صفا آید آد علی مشرف گشتند و بعد چون مجمع مشتاقان
 تشریف فرما شدند جمیع با وجود منع شد بدستو جمعا لوجه اکرم بسجده افتادند چشمها از شوق گریان شد و نموده
 شکر و ثنا بملکوت اهی بلند گردید پس از جلوس در شکر تائیدات جمال قدم و نصرت حمایت هم عظم نطقی مخمقر
 فرموده انگاه بذکر صفای ارض مقدسه و هوای کوه کرمل برداشته که در بلاد دیگر جاهای مشهور
 با صفا بسیار است اما طراوت و صفای اینجا همه مصنوعی است لطافت و طراوت اینجا روحانیت
 و نصارت این محل مبارک اطمینان بعد از ملاقات مناجات انظار الطاف و عنایات حرکت فرمود
 و بانهایت شوق و مستراتجا مخلص گردیدند و هر یک شیرینی گرفته شیرین کام شکر گو و ثنا خوان بیت
 مبارک بیرون میآمد فرد صبح ۸ محرم چون عزم مقام عالی حظیرة القدس فرمودند جمیع جنای مجاورین
 و مسافرن در کوه مقدس جمع شد در راه عبور بیکل اقدس صف کشیدند و چون بمقام علی رسیدند قبا
 را از در باب اول اشاره بدخول عزم علی فرمودند و وجود مبارک خود از در دیگر همین بسین را براب
 آستان مقدس سودند و غیر از آن روز سایر اوقات هر وقت در حظیرة القدس وارد شده مبارکه علیا
 جبا در حضور مبارک زیارت مشرف میشدند اول بیکل اقدس احباب عطر و کلابند اشاره بدخول
 میفرمودند و آخر خود عقب ترا جمیع اصحاب سیاه مشغول زیارت می گشته پس از زیارت آن روز چون
 با و طاق بزرگ مقام علی تشریف بردند بعضی از دستستان بر قدم مبارک بسجده افتادند لکن اکثر
 فرمودند که و ابدًا جائز نیست سجود بقدر کتاب الله مخصوص مقام علی و در روضه مبارکه علیا و بیت
 مبارک است دیگر سجود بجهتی جائز نه زهار از نصوص ائمه تجا و ز نماشید شب مجمع باشو و لاهی در بیت

مبارک منعقد چند نفر از رجال عکا و جفا نیز در آن مجمع پر لطف و صفا و بزم و سخن و تقاضای حاضر و نشین و نطق
مبارک در شرح سفر امریکا و ارتفاع نماز الله و انتشار تعالیم الهیه در کنائس و مجامع عظیمی بود.

صبح محرم جمیع تجار امر بر رفتن عکا مخصوص زیارت روضه مبارکه فرمودند لهذا دوستان مسافرن
و مجاورین عموماً قریب صد نفر در سبتگاه راه آهن حاضر گشتند مگر آن مخصوص برای خود گرفته چون سوار شدند
ادطاق ملوان اختیار خالی از بخار بود و ناله و نغمه یاران بعنان آسمان تفتح در آن جشن درود و تبرکات مشهود بود
جمال اقدس ابھی اجتناب از سرگرفتنه و از تنگفتگی و به باطنیجه اختر زدند سرود تبیین در و طلعت مشهوره
بر ارکان وجود میآنداخت و در بار ابد هم سراسر ملکوت میآخت عشاق جمال میثاق همه هم آواز شده
قصائد و منظومه های حضرت رفقا و حضرت عنایت و جناب بقصار و سایرین را میخواندند و جمیع کف زان
و پاکوبان سرود درود و تبرکات در و طلعت مشهود می نمودند تا وارد عکا شدند قبل از نماز
در بیت مبارک با نهایت شور و شرف عاکی از تائیدات ملکوت ابھی و مناطق ثنای من طاف حلاله الاسما
بودند و پس از نماز عکا برای زیارت محرم حرم مقصود گردید و در بنای روضه مبارکه علیاً باحسا
نضرع و قبل و فنا سرشک از دید ما ریختند و از ملکوت ابھی بجهت عموم اهل بجا بجای تائید شد بگرد
و استعدای عون و عنایت ربت مجید نمودند و بعد از زیارت در مسافر خانه ابھی بزم بهجت آراستند
و در مسازار و نیاز و لبرنی انباز گردیدند تا عصر که چون عزم مراجعت نموده جمیع مسافرن و مجاورین
در محط حاضر شدند و جمعیت کثیری از اهل عکا نیز در آنجا موجود از جفا قطار راه آهن وارد و نغمه
حضرت عبدالمجید روح الوجود بوده و الفدا و نزول حلال فرمودند در حالتیکه بعضی از رؤسای عکا
تشریف مخصوصاً بکیمیا رفته بودند هم در رکاب مبارک بودند چون چشمها بلعای انوار افتاد یار و بخار

همه دستبینه نهاد و تعظیم نمودند جمیع عناق نزد سطوت جلال و جلال به جمال عیشال خاضع و خاشع و شامی خواه
 بیکل اقدس بجا هر طاهر غبطه ملوک را عن بود و دوستان آیام عن عظمه بلایای جمال قدم در آندم بخاطر آمد
 و متذکر نفوذ امر الله و ظهور وعده های جمال اعی گشتند و گفتند بقلب حمدی خطور نمود که باین زودی چنین
 زمانی آید که چرخ دوار بر وفق مرام و آرزوی حباب خیار گردش رفتار نماید و غصن عظم بھی از عن
 عکا از او گردند و بخت ارتقاء نداد و عکلا و کلمه الله از شرق با قسی بلاد غربت فرماید و با جنود
 فتح و ظفر از ممالک امریک و اردیبارغ مقدس مراجعت نمایند و در رفتار راه آهن تا دم در و از عکا
 اجین سطوت و عظمتی نزول اجلال فرماید و نفوس خارج و داخل از هر حزب قبیلگی اینگونه تعظیم و تکریم اظهار
 دارند و باین درجه ساجد و چه نیر شوند اگر اهل انصاف در این امر عظیم خطیر اندک تا قلی نمایند قوه خارق
 الهاده کلمه الله بر چشم ظاهر مشاهده کنند و مدد و حمایت غیبیه را در برین ناصر و حامی این امر بین بیندین
 تأیید و نصرت و جلال عظمت مصداق و وعده های جمال اقدس ابعی بود و اکمال شارات قلم علی از جمله
 در لوح منع ابع بنا سرالذی شاه و مخصوص عن عظم و ظهور غلبه امر الله و نفوذ کلمه الله این خطاب از قلم
 قدم جاری و نازل قوله تعالی فو فیخرجنا اولوا حکم و انعام من بده الارض الی سمیت بادر نه الی مدینه
 عکا و تمام بکون آنها حزین دنیا و قیما صورته و اردیجا هوا و زمینها آما کاتها و در حکومت بصدی
 لا یسمع من ارجائها الا صوت رجیه و ارادوا ان یکسوا انعام فیها و یستدوا علی و جوسا ابوالی خا و یسیدوا
 عناء من الحیوة الدنیا فیما غیر من ایامنا الله لویکنی للغب و یلکنی لتغبت و یحل فرشی من لخصره القماد و یوئلی
 و یحش العواد لا یزع و یصبر کما صبر اولوا حکم و صحاب الغزم بحول الله مالک القدم و خالق الامم و شکر الله علی
 کل الاحوال و زجوا من کرمه تعالی بهذا بحسب معنی الرقاب من تسلسل و الاطباء بحمل ابوجه خالصه لویب العزیز لویب

انه محبت لمن دعاه قریب لمن ناجاه... سوف تشق لید لیبضاً حبیباً لهذا السبیل الدمار وفتح الشریفة
 باباً ناجاً یوشد یدخل فیها الناس افرانجا ویقولون قالوا لایس فیها من قبل یظهر فی انجالیات لید فی ایام
 انبی احمد شد لیبی الایچی که بصرف انبیات ملکوت ابی وافق علی عون و عنایت طلعت نور عبد البھما
 قدیت بر دمی و حقیقی اجابہ شائبین علی عمدہ الاونی ان بعد ذیل تحریر و اتمام جلد اول ثانی کتاب بدائع الآثار
 فی انجاری مولی الاخیار موفقی شد و وقایع سفر مبارک بر قلم خود تحریر و تقدیم ساحت نور علی نمود آثار باہرہ
 مسافرت طلعت نور را باندازہ ادراک و استعداد بقدر فکر و فہم خود ثبت و ضبط نمود نہ چنانکہ
 در خور عظمت و جلال بمثال بود فہم ما قال ترا چنانکہ تونی ہر نظر کجا بیند بقدر پیش خود ہر کسی کند ادراک لهذا
 افضل و حسان آسان پیمان مستغنی عفو و غفران است و نزد ناظرین این اوراق امید و اصرار و
 غماض کہ بقصوفانی تنگند و از این قطره پی بان قلزم فیض یزدانی بر بند و این قدرہ
 را حاکی از شمعہ ساطعہ شمس فضل رحمانی بنید و ما من جنبۃ الا من اشد و ما من جنبۃ
 الا من نفسنا باختتام رسانید جلد اول ثانی بدائع الآثار را عبد البھما
 فانی محمود بن اسمعیل زرقانی در کوه مقدس کرمل جواری مقام علی
 و نخل فضل و عنایت حضرت مولی لوری عبد البھما بیت
 بردمی ترا بقدام حبابۃ الدین شہو علی

بیتاقہ الاونی

کیشنبہ ۲۶ شعبان ۱۳۲۲ھ

۱۹ جولائی ۱۹۰۴ء
محمد اسمعیل زرقانی

Inside View of Baha 'O' llah's Holy Tomb, outside Acca

سُودِشَا

جَعَلَتْ طَلْعَتَايَ عَبْدًا لِيَا اَنْزَالِكْ غَرْبَتَايَ بِسْمِ تَنْقِ
 دَرَمَرِ طَلْعَتَايَ عَبْدًا لِيَا اَنْزَالِكْ غَرْبَتَايَ بِسْمِ تَنْقِ

هو

<p>خسرو خاور ملک خست آمد با جبروت الهی از سفر آمد با علم و کوس نصرت و ظفر آمد سلسله جنیان غیرت و هنر آمد با سنی بیان وحدت بشر آمد عالم انکار عالم دیگر آمد حل زبان مفید و مختصر آمد موم صفت قلبهای چمن حجر آمد بوته قلبی مس و جوهر آمد زنده عظام در میم بے شکر آمد ناله ناقوس تابوشر بر آمد در همه شرق و غرب مشهر آمد بر همه آفاق سیف ستم آمد در هر مظهر زبوسه مشک تر آمد</p>	<p>کوکبش پیش شاه جلوه گر آمد ماه ملک پاسبان شاه فلک فر باشم و خیل روح تقدس روان شد رایت قدرت ز هر جهت که بر فرشت حافظ ارکان صلح بین ملل شد لب چه گشود آن مدار و محور هر راز در صف هر محفلش رموز و مشاغل از اثر حکمت و نفوذ بیانش هر دمی از سیف کیمیا اثر او از نفس آن سیح عهد الهی در پی تعظیمش از کنایش عظمی صوت رفیع کمال وصیت جلالش تماشش خورشید عهد پرتو تیناق کرد پیشان ز سر چو گیوی مشکین</p>
--	--

زندگی از سر گرفت کشور خاور
 بسره طناز بزم وصل یفا باز
 باز بزم وفاق آینه میثاق
 طلعت عهد بجانقاب بر افکند
 نیز وصل جمال یار درخشد
 شمس خورش تا ز غیب گشت هویدا
 این میثاق وای شهنشاه شراق
 هر یک از احزاب در بساط عطایت
 هر طریقی گمراهان غفلت و غم را
 بر سر هر ره جلال و مشی بقارت
 ده چه بسا سیندهای آینه آسا
 شکر که مقبول و مستجاب تو
 جان ز سرور وصال روی تو شد ناد
 خرم خندان دل از نقای تو گردید

کانشه تسلیم روح پرده در آمد
 با تن زیبا در روی چون قر آمد
 باب عل وسان چون شکر آمد
 مشرق و سیف ملک مقتدر آمد
 طے شب بهران و ظلمت کدر آمد
 کامل ازان رمز آیت و خبر آمد
 پر در را از رحمت تو کس بر آمد
 از غم باقی تو بهره در آمد
 پر تو مهر زرخ تو را ابر آمد
 جالب هر قلب و دیده و نظر آمد
 در صف میبدان عشق تو سپر آمد
 آه شبانگه و ناله سحر آمد
 تن ز عطای دور تو منتظر آمد
 روشن این لطاف تو رخ و بصر آمد

تا تن محمود شد ایاز رکابت،

خاک درخش کاخ فخر و تاج سر آمد

